

ter i selve handlingsplanen, som man nemt kan blive uenig om, men det var nu ikke det, der kaldte mig på talerstolen. Det var bemærkningerne om den øgede råderet.

Jeg kan da i hvert fald konstatere, at der mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti er enighed så langt, at det selvfølgelig er rigtigt, at jo mere indflydelse mennesker har på deres hverdag, jo mere tilfredshed er der, og jo mere incitament er der til at passe på sine nærmere omgivelser.

Men jeg må så også konstatere, at by- og boligministeren jo meget kraftigt modererede målsætningen om øget råderet. Det blev nu til et spørgsmål alene om råderetten, og ministeren var så venlig kun at nævne råderetten i de almene boligorganisationer. Det er bare ikke helt sammenfaldende med, hvad der står i redegørelsen, og jeg medgiver, at nu bliver det selvfølgelig ufrivilligt komisk, når jeg er nødt til at læse op for by- og boligministeren af ministerens egen redegørelse, men af hensyn til referatet og det videre forløb vil jeg nu ikke undlade at gøre det alligevel.

På redegørelsens side 10 står at læse:

»En væsentlig forskel på en ejerbolig og en udlejningsbolig – såvel en privat som en almen – er, at lejeren kun har en begrænset ret til at forbedre sin bolig og ikke har mulighed for, via sikkerhed i boligen, at opnå finansiering til individuelle forbedringer af boligen. For at mindske forskellene mellem at eje og at leje er der derfor behov for at overveje, om reglerne om »råderet« kan udvides, og om der kan ske yderligere stimulering af forbedringer med individuel finansiering inden for såvel den private som den almene boligsektor.«

Det er altså vanskeligt at læse det som andet end en tilnærmelse af boligformerne i så vid udstrækning, at det reelt er en udviskning af forskellene, og det vil Det Konservative Folkeparti ikke medvirke til.

Villy Søvndal (SF):

Jeg har såmænd kun et enkelt spørgsmål til ministeren. Et af de områder, jeg omtalte i min ordførertale, og som ministeren også svarede på i sin svartale, var diskussionen om anvisningsretten.

Der anvendte ministeren en formulering, der lød, sådan som jeg hørte det: Vi skal prøve at presse videre på anvisningsretten.

Jeg vil så spørge: Betyder det, at ministeren ser et behov for, at SF genfremsætter forslaget?

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Det synes jeg sådan set ikke er nødvendigt, for jeg tror ikke, uanset om jeg kunne have meget sympati for det – det vil jeg ikke lægge skjul på – at der kunne skaffes et flertal her i Folketinget, og et flertal er jo 90 mandater.

Så jeg tror ikke, det er lovgivningsvejen, der er brugbar, men det er forhandlingsvejen. Det er dialogen med de private udlejere, med andelsboligforeninger. Det er også det, der er på trapperne nu her. Så jeg vil da godt skåne hr. Villy Søvndal for endnu et nederlag, men jeg vil i hvert fald give tilsagn om, at vi faktisk arbejder meget hårdt med den samme målsætning.

Så til hr. John Vinther: Jamen hr. John Vinther behøver sådan set ikke at læse op fra handlingsplanen. Jeg har brugt formuleringen – det var godt nok i en artikel i Jyllands-Posten for nylig – at vi skulle have udviklet ejergenet. Det skal ikke forstås sådan, at vi alle sammen skal eje vores bolig, og det skal heller ikke forstås sådan, at vi alle skal leje vores bolig, men det skal forstås på den måde, at jeg synes, det er en god idé, at folk har et engagement i deres bolig, og jeg tror altså på, at engagementet også afhænger af muligheden for at få indflydelse.

Muligheden for at få indflydelse i den almene sektor er ikke så stor, som jeg gerne ville have den. Dermed mener jeg, at man godt kan have videre råderetsregler, end vi har i dag.

Hvis man eksempelvis afleverer et råhus, så kan der være nogen, der siger: Vi vil gerne investere meget i vores lejlighed. Vi vil gerne have noget luksus i vores lejlighed. Men det er klart, at et eller andet sted vil man måske også gerne have en sikkerhed for, at man kan få noget af den investering tilbage. Der mener jeg faktisk godt, at man kan udvikle den almene sektor i den retning. Det skal ikke være på bekostning af ejerboligformen, lige så vel som ejerboligformen heller ikke skal udvikles på bekostning af den almene sektor.

Men en smule mere fantasi fra Det Konservative Folkeparti omkring det her spørgsmål havde jeg nu en forventning om. Det kan jo godt være, at vi undervejs kan inspirere hinanden, for en del af det kunne jeg forstå hr. John Vinther gerne ville være med på.

Og så til fru Rikke Hvilshøj igen: Jeg vil hævde, at der intet belæg er for en konklusion, der går i retning af, at nu vil jeg trække kompetence, som kommunerne har, til mig. Ingen steder er der belæg for det. Der er belæg for en konklusion om, at der skal være nogle samarbejds-